

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת קֶרַח - כְּחָה שֶׁל תְּפִלָּה

"אל תִּפְּן אֶל מִנְחָתָם" (במדבר ט"ז, ז)

לכן הודיעו למחותנים שהרב יגיע לערוך את החופה בשעה שבע בערב בדיוק. הם ביקשו בכל לשון של בקשה לא לאחר את זמן החופה כדי שיוכל להספיק להגיע בזמן ל"שבע ברכות" לנכדו.

יום רביעי הגיע. הרב גרוסמן יצא מביתו בשעה מוקדמת על מנת להגיע בשעה היעודה. אולם בורא עולם זימן להם פקק תנועה גדול.

עבר זמן רב עד שהתנועה בכביש השתחררה. הם הגיעו לאולם בשעה שמונה ורבע. לאחר החופה הרב בירכס ב'מזל טוב'. הסבתא ניגשה לרב ואמרה: "כבוד הרב, מזל טוב! ישר כח שאיחרתם את החופה אחרי השעה שמונה ולא בשבע, ברוך ה'."

"התפללתי בדמעות וביקשתי מאת ה' יתברך שהרב יאחר ושהחופה לא תיערך מבעוד יום. זאת כדי לקיים את צוואת רבי יהודה החסיד בספר חסידים שאין לישא אישה ב-ז' שבט, ז' תמוז, ו-ז' אלול. ברוך ה' ששמע לקול שוועתי ותחינתי זימן שעשיתם את החופה לאחר צאת הכוכבים."

מכאן אנחנו רואים, עד כמה תפילה בכוונה יכולה לפעול בשמיים, עד כדי שיווצר פקק תנועה ובלבד שהתפילה תתקבל.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

קֶרַח ועדתו חלקו על משה רבינו ע"ה, איש האלקים. הם עשו הכל כדי להכפיש את שמו ואף העלילו עליו עלילות נוראיות שאין הדעת סובלתן.

משה רבינו רצה להוכיח שה' בחר בו ובאהרון הכהן, ולכן הציע לעם ישראל: "וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר ה' הוּא הַקְּדוֹשׁ" (במדבר טז, ז). עם ישראל הסכים מיד.

משה רבינו עמד לאחר מכן בתפילה וביקש מאת בורא עולם: "אל תִּפְּן אֶל מִנְחָתָם" (במדבר טז, טו) - אל תקבל את מנחתם של קֶרַח ועדתו.

צריך להבין: מדוע משה רבינו היה צריך תפילה זו? וכי יש סיכוי שבורא עולם חלילה יקבל את מנחתם? הלא גלוי וידוע לפניו יתברך שהם רשעים ומשה רבינו צדיק!

אלא משה רבינו ידע שכאשר אדם מתפלל תפילה מכל הלב ובכוונה גדולה, תפילה זו מתקבלת ברצון לפני בורא עולם אפילו אם המתפלל הוא רשע גמור!

לכן משה רבינו היה צריך כביכול 'תפילת מנע'. הוא ביקש מאת ה' יתברך, שלא יקבל את תפילתם גם אם יזעקו בכל ליבם.

בתאריך ז' תמוז ה'תשע"ו, הגאון הרב יצחק דוד גרוסמן שליט"א, הרב של מגדל העמק סיפר שבני משפחה הזמינו אותו לסידור חופה וקידושין בצפון.

זמן החופה נקבע בשעה שבע בערב. מכיוון שהרב באותו הלילה ערך שבע ברכות לנכדו במוסדות יחד עם תלמידי הישיבה, האירוע של נכדו נקבע לשעה שמונה בערב.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרז' בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותי בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שירלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

ע"פ	כנסת לבית	צאת לבית	ריבון תם
י"ג	19: 10	20: 22	21: 18
ת"א	19: 28	20: 20	21: 15
מיוסף	19: 31	20: 23	21: 19
ב"ל	19: 27	20: 20	21: 15

שואל ומשיב בהלכה - שבת- הטמנה - חלק א'

מהו דין הטמנה והאם יש דין הטמנת מאכל בתור סיר?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס', רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אסור להטמין תבשיל בערב שבת, בדבר שמוסיף הבל [חום] אף בכירה גרופה וקטומה. אבל מותר להטמין בערב שבת תבשיל, בדבר שאינו מוסיף הבל ורק שומר על חום התבשיל. **הערה:** גזרו חז"ל מכיוון שמא יטמין בגחלים ויחתה בשבת. כך השו"ע פסק (או"ח סימן רנז ס"א). דין זה נאמר אף בכירה גרופה וקטומה כמבואר בשו"ע (סימן רנז ס"ח).

כאשר הסיר מונח על גבי הפלטה, ומניח עליו שמיכה, למרות שמדובר בהטמנה בדבר המוסיף הבל ואסור אפילו מערב שבת, המנהג להתיר, כאשר עושה כן מבעוד יום. **הערה:** למרות שהשו"ע פסק (סימן רנז ס"ח) כאשר הקדירה מוסיפה חום מחמת דבר אחר, אסור. גם כאן מחמת האש שתחת הקדירה השמיכות מוסיפות חום. מכל מקום המנהג מקדמת דנא להקל בזה, וכמ"ש מהר"ם בן חביב הובא בספר ארץ חיים- סתהון (סימן רנז) שנהגו שלא כדברי השו"ע. עיין למ"ש הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ו (או"ח סימן לג). ע"ע בספה"ק מנהגי השולחן מהדו"ב (או"ח שם).

לבני אשכנז מותר רק הטמנה חלקית, דהיינו שחלק מהסיר יהיה גלוי וניכר לעין, שאינו מכוסה. **מקורות:** הרמ"א (סימן רנז ס"א). כן פסק הגרש"ז אוירבך בספר 'שמירת שבת כהלכתה' (פ"א הלכה עה).

סיר שהיה מכוסה בשמיכות לפני השבת, מותר לגלותו בשבת ולשוב לכסותו. **מקורות:** שו"ע (סימן רנז ס"ד).

מותר להוסיף שמיכות, מפני שהסיר היה מוטמן כבר מבעוד יום ודווקא כשהמאכל התבשל כל צורכו.

מותר לתת בערב שבת שקית ובתוכה אורז או בשר וכו' בתוך קדירת חמין. אין לחוש בזה לאיסור הטמנה בדבר המוסיף הבל. **מקורות:** כן העלה הראש"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ד (עמוד נג) מכיוון שאין השקית נעשית להטמנה, אלא כדי שלא יתערב מה שבתוכה עם החמין. ע"ע בספרו 'חזון עובדיה- שבת' ח"א (עמוד סג). כ"כ בשו"ת 'אור לציון' ח"ב (פי"ז אות יג). ע"ע בספר 'מעין אומר' ח"ב (עמוד קיב). כן דעת הגרש"ז אויערבך בספר 'שמירת שבת כהלכתה' (פמ"ב הערה רמב).

מותר מערב שבת לכרוך פשטידה [קוגל] בנייר כסף אפילו אם מכסה את האוכל מכל הצדדים ולהכניס את כולו בתוך קדירת החמין. **מקורות:** בשו"ת 'אז נדברו' ח"ו (סימן עח) כתב שמוטר לעטוף את הקוגל בנייר אלומיניום ולהטמין בתוך קדירת החמין, מכיוון שנחשב כהטמנת אוכל באוכל. ע"ש. כ"כ בשו"ת 'להורות נתן' ח"ז (סימן יב), ובשו"ת 'שרגא המאיר' ח"ד (סימן סג) וח"ו (סימן קמא) להקל להטמין מאכל העטוף בנייר בתוך הקדירה, מכיוון שאין זה אלא כלי רעוע ולא חשיב הפסק כלל. בשו"ת 'קנין תורה' ח"ד (סימן נד) העלה להקל כאשר אין האוכל מוטמן כולו בתוך החמין. ע"ע שו"ת 'אדני פז' ח"ד (סימן כב). בספר 'שמירת שבת כהלכתה' (פמ"ב הערה רמב) הביא את דעת הגרש"ז אוירבך להקל אף באופן שהעטיפה אטומה, ואין המאכל שבתוכה מקבל טעם מהתבשיל, וע"ע שו"ת 'מנחת שלמה' ח"ב (סימן לד אות ז). שוב ראיתי שכן העלה מור דודי בשו"ת 'מנחת פאר' ח"א (סימן יד).

יש אוסרים. **מקורות:** שו"ת 'שבט הלוי' ח"ג (סימן מז) וצריך שיעשה נקבים בשקית, כדי שהחמין יתן טעם במאכל, ורק באופן זה נחשב הכל לתבשיל אחד. כ"כ בשו"ת 'מנחת יצחק' ח"ח (סימן יז) אלא אם כן זה דרך בישול המאכל, כגון מאכל הקרוי 'קישקע' [מעיים ממולאים] שמכיוון שצורת בישולו היא להטמין בתוך תבשיל, אין זה נחשב כהטמנה. ע"ע להגרי"ש אלישיב בספר 'שבות יצחק' ח"ב (פ"כ אות ג). כן דעת הרב 'מנוחת אהבה' ח"א (פ"ג הכ"ז). בספר 'חוט שני' ח"א (פכ"ח סק"ד) כתב, אם עטיפת המאכל בשקית נועדה, שבביל שלא יתפזר או יתפורר המאכל בקדירה, נראה, שהכל נחשב כתבשיל אחד ואין דינו כהטמנה.

עֲשֵׂית שְׁלוֹם

מעשה ביהודי עני, תושב בגדד, שהיה מוכר לוביה בשוק. הפרוטות המעטות שהרוויח הספיקו בדוחק ללחם צר. הוא היה מביא הביתה את שיירי הלוביה כל יום. לוביה בבוקר, בצהריים ובערב. לוביה בקיץ, בסתיו, בחורף ובאביב. לאשתו נמאס מהירק, שרק אותו אכלה, מזמן חתונתה. היא ביקשה מעט בשר, דגים או ירקות אחרים. מכיוון שבעלה לא יכל לספק זאת הגישה נגדו תביעת גירושין. הגאון רבי יחזקאל משה הלוי זצ"ל, רבה של בגדד דיבר על ליבה. לא המאכל העיקר, אלא האושר במשפחה. הפרנסה תלויה במזל. אם העוני כרוך בעקבותיה, למה תאמלל את עצמה כפליים בחורבן משפחתה.

דבריו לא נפלו על אוזן שומעת. הרב קבע את מועד הגירושין לעוד שלושה שבועות. הרב הבין, שאם מאכלם הוא לוביה בלבד הרי שיש בה פסולת: גבעולים וקליפות. הרב עקב אחרי הליכות הבית בסתר, וראה שבעלות השחר האישה יוצאת להשליך את הקליפות לאשפה. הרב התחפש לעני מרוד, לבוש בגדים בלואים והתחבא סמוך לביתם. כשראה את האישה יוצאת לזרוק את שאריות הלוביה, התחנן לפניה: "אנא, תני לי מעדנים אלו, משום שילדי מתחננים לאוכל, ואין בידי מאומה!".

אמרה לו: "אבל זו פסולת!". ענה: "ילדי יאכלו את זה, ובלבד שלא ימותו ברעב!", וקבע עימה, שבכל יום יבוא ליטול ממנה את הקליפות של הלוביה. כשהגיע מועד הדיון, האישה התייצבה וביטלה את תביעתה, מכיוון שלא ידעה שיש אנשים עניים מרודים יותר ממנה, ושפר עליה גורלה!

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס

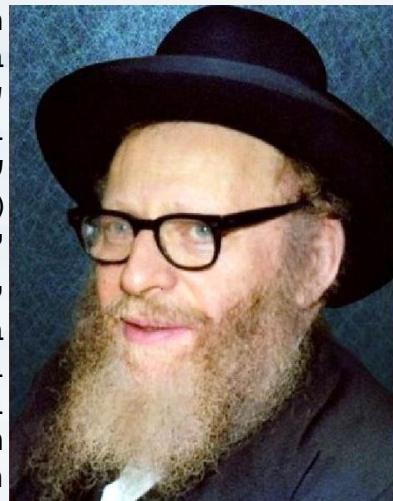
בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב יוסף חיים שניאור קוטלר זצ"ל

הגאון הרב יוסף חיים שניאור קוטלר זצ"ל - נולד בשנת ה'תרע"ח (1918) בסלוצק בעיר בלארוס. כשהיה בן שנתיים וחצי בלבד, אביו שלח אותו אל מעבר לגבול רוסיה-פולין, מכיוון שהיה משוכנע כי הבולשביקים יסגרו בימים הקרובים את ה'חדרים' ויאסרו את קיומם. עוד בילדותו ניכרו בו כשרונות עליונים ונדירים. הבנתו היתה מופלאה ביותר. הבין כל מה שקרא בפרק זמן קצר ביותר. בתקופת בחרותו התחנך בישיבת קלוצק. בשנת ה'תש"א (1940) כשהיה כבן 22 פרצה המלחמה והשוואה האיזומה. הוא נמלט מליטא לארץ כדי ללמוד בישיבת חברון ונשאר שם שבע שנים.

לאחר נשואיו ירד לארה"ב. שם הוסיף לעלות במעלות התורה ביתר שאת. עמל בתורה ביגיעה מפרכת לילות כימים. לאחר פטירת אביו בחודש כסליו ה'תשכ"ג (1962) כיהן במקומו כראש ישיבת לייקווד בניו ג'רזי והתחיל להרביץ תורה. בתקופתו, מספר התלמידים בישיבה גדל ממאה ועשרים לאלפי! בשנות כהונתו ישיבת לייקווד זכתה להוציא מבין כותליה תלמידים בני תורה ות"ח מובהקים. מתוכם מכהנים פאר מאות רבנים, ראשי ישיבות, רמ"ם, ויושבי על מדין בכל רחבי ארצות הברית: ניו-יורק, שיקגו, מיאמי, בוסטון, לוס אנג'לס פילדלפיה ועוד וכן בקנדה ובאוסטרליה. נוסדו ביוזמתו כוללי אברכים בטורונטו, דטרויט, לוס אנג'לס ועוד.

אהבת התורה שלו היתה מופלאה. גאון. אירגן הדפסת ביטאון בשם 'נהוראי' לפרסום הגיגים ומאמרים תורניים. שימש כחבר במועצת גדולי התורה בארצות הברית. היה פעיל בהגירת יהודי איראן לארצות הברית. הפלא הגדול היה כי רבינו עמד על משמרתו בדיוק כמספר הימים שאביו עמד לפניו - י"ט שנה ז' חודשים ויום אחד. נפטר ב-ג' תמוז ה'תשמ"ב (1982). חי כ-64 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים. בנו, הגאון ר' אריה מלכיאל יחד עם חתנו, הגאון ר' דוד שוסטאל, ואחייניו, הגאון ר' ירוחם אולשין והגאון ר' ישראל ניומאן, כיהנו אחריו כראשי הישיבה.

אביו: מרן הגאון ר' אהרון (ראש ישיבת קלצק בפולין. לאחר מכן מייסד וראש ישיבת לייקווד בארצות הברית. היה נשיא מועצת גדולי התורה בארצות הברית וממנהיגי הציבור החרדי).
אימו: מרת חנה פרל (בתו של מרן הרב איסר זלמן מלצר, רב העיר סלוצק ומח"ס 'אבן האזל').
אשתו: מרת רישל (בת ר' אריה מלכיאל פרידמן הי"ד מסלבודקא). **ילדי:** תשעה ילדים,

בניהם ר' אריה מלכיאל, ר' מאיר, מרת שרה יהודית (נישאה לר' דוד שוסטאל). **מרבתי:** הגאונים העצומים אביו, ר' אהרון, סבו, ר' איסר זלמן מלצר, ר' יצחק זאב הלוי סולובייצ'יק מבריסק, ר' ברוך בער ליבוביץ ור' יחזקאל סרנא.
מתלמידיו: הגר"ח גינזבורג, הגר"צ רוטברג. **מספרי:** ינועם שי"ח - מאמרים ושיחות מוסר **שי"ח ערב** - חידושים על מסכתות הש"ס: פסחים, סנהדרין, סדר קדשים, שבת, עירובין, סוכה, מגילה, חגיגה וקידושין.

כבר בילדותו ניכרו ברבינו כשרונות עליונים ונדירים. הגאון הרב שלמה לורנץ זצ"ל נפגש עם ידידו של רבינו. הוא שוחח עימו אודות גדלות תורתו של רבינו. הידיד סיפר כי רבינו כבר בלט מנעוריו כילד גאוני. לפני שנים רבות למד עימו בחברותא וראה כי הוא 'מדפדף' בגמ' דף אחרי דף. כשהביע בפניו את פליאתו, רבינו הציע לו לבחון אותו.

אותו ידיד סיפר כי הוא נדהם לראות שרבינו מבין במהירות הבזק את כל דברי הגמרא על בוריים. אותו ת"ח, שהשתומם מהעובדה הזו, הלך לספר זאת לזקנו של רבינו, מרן הגאון ר' איסר זלמן מלצר. הגאון אמר לו בפשטות: "אינך מחדש לי מאומה. כבר כשהיה שניאור שלנו ילד כבן שבע ראיתי אותו 'מדפדף' בספר 'חיי אדם'. אמרתי לו: "בספר 'חיי אדם' צריך ללמוד ולא לדפדף. כששמע דברים אלו ביקש ממני, שאבחו אותו. משמילאתי את בקשתו ובחנתי אותו, ראיתי כי הוא בקי היטב בכל הדפים שדפדף בהם".

בן יקיר היה לגאון רבי שניאור קוטלר ושמו רבי מאיר. כאשר הגיע לפרקו בא בקשרי שידוכין עם בת הגאון רבי לייבל באקסט (ראש ישיבת 'עטרת מרדכי' בדטרויט שבארה"ב). כשבוע לפני מועד הנישואין, התברר שהחתן חולה במחלה הנוראה רח"ל. רבי שניאור אמר למחותנו: "דבר לי אליך. הבה נפגש באמצע הדרך שבין דטרויט ללייקווד" (בגלל המרחק בין שני המקומות). כשנפגשו, רבי שניאור סיפר את הבשורה המרה, כשאינו מסתיר את המצב הרפואי, ואמר לרבי לייבל: "הרשות בידיכם לנתק את קשר השידוכין ללא כל קפידה מצידנו".

רבי לייבל השיב: "אחר שלקחתי אותו לחתן, הרי הוא כאחד מבני. לא אשלחנו מביתי". ענה רבי שניאור: "נקרא לנערה ונשאל את פיה. בתך היא העומדת להינשא ואינך יכול להסכים על חשבונה". רבי לייבל חזר לביתו. הוא סיפר לבתו ושאל אותה אם היא מוכנה להינשא לו בידיעה שיחיה רק לתקופה קצרה.

הבת השיבה כי היא מוכנה להתחתן איתו, "אבל בתנאי שהגאון הגדול רבי משה פיינשטיין יעניק את ברכתו, שאזכה להקים ממנו דורות". הגאון רבי משה פיינשטיין בירך והם נישאו במזל טוב. כעבור זמן נולדה להם בת, עד שלדאבון לב רבי מאיר השיב את נשמתו ליוצרה בשביעי של פסח בשנת ה'תשל"ט.

באותו זמן נפטרה לרבי לייבל בת צעירה בימים, כשהיא מותירה אחריה שלושה יתומים. האלמן, שהיה חתנו של רבי לייבל, התחתן בסופו של דבר עם אחות אשתו (אשת ר' מאיר). הם הקימו בית בישראל, כשהם מגדלים ביחד את ארבעת הילדים. לאחר כארבע שנים מנישואיהם עדיין לא נולדו להם ילדים משותפים. התברר שאישה זו היא עקרה, ולעולם לא תלד ילדים.

התברר למפרע, כי אותה בת שנולדה לה בזיווג הראשון היה למעלה מדרך הטבע. זה היה מכוח ברכתו של מרן הגאון רבי משה פיינשטיין. כמובן, עמדה לה גם הזכות הגדולה שהסכימה להינשא לרבי מאיר, למרות שידעה על מחלתו הקשה.

הצַעַר בְּגִין הַמְחִלָּקֶת

הדין, כדי שיוכלו להמשיך את הדין.

באותם הימים שלפני הדין השני חלה תפנית דרמטית. התרחש אירוע ששינה את פני הדברים לחלוטין.

אחד הדיינים שהשתתף בדין-תורה של אותה משפחה, הכיר את אב המשפחה אישית. לילה אחד הוא ראה את האב בחלום.

האב פנה לדיין, כשעל פניו ניכר צער רב. האב אמר לו: **"דע לך, שבכל פעם שילדי מזכירים את השם שלי בדין תורה, שנערך אצלך, מטלטלים אותי בשמיים מצד לצד. מפריעים את שלוותי ומנוחתי ואני מרגיש צער איום וסבל נורא."**

"אנא ממך", הנפטר התחנן אליו, "אני מבקש ממך בכל לשון של בקשה, ספר לילדים שלי מה אמרתי לך. בקש מהם שלא יזכירו את שמי בכלל בזמן הדין".

"דע לך, שכאשר שומעים בשמיים שהמריבה והשנאה נוצרו בגלל הרכוש שהשארתי להם, מתעוררים עלי דינים קשים שמצעים אותי. לכן, לכל הפחות, שירחמו על נשמתו ולא יזכירו את שמי!"

הדיין התעורר בבעתה. הוא אינו רגיל לחלום חלומות ברורים כאלו. הוא יצר קשר עם המשפחה וביקש מהם לכנס את כל האחים בשעה מסוימת במקום פלוני, מכיוון שיש לו הודעה חשובה מאוד.

בני המשפחה התפלאו, אבל הגיעו לאותו מקום, כמו שביקש מהם. הדיין הגיע וסיפר להם את כל מה שראה בחלומו. אביהם מתייסר מאוד בגלל המחלוקת.

האחים ששמעו זאת הצטמררו והזדעזעו עד עמקי נשמתם. הם הבינו שאביהם האהוב סובל נורא. כל זאת בגלל המחלוקת על הירושה.

מכיוון שכולם היו באותו מקום, הם הסכימו להתפשר אחד עם השני ולא לערוך דין-תורה. הבינו שרק כך הם יעשו נחת רוח לאביהם שבשמיים.

בסיכומו של עניין, הם הגיעו בעצמם לחלוקה הוגנת של הרכוש בלי לערֵב את בית-הדין ובלי לצַעַר את המנוח שנפטר.

כמה איומה היא המחלוקת והמריבה, אשר עלולה להוביל לשנאה ופירוד בין האחים. כמה גדול צער זה בשמיים. בפרט כשמדובר במחלוקת בעקבות ירושה שהשאיר הנפטר בעולם הזה.

הנפטר סובל בכל פעם שאותה מחלוקת מתעוררת ואין לו מנוחה כלל. יהי רצון שנזכה תמיד לאהבה, אחווה, שלום ורעות, אכי"ר!

להלן סיפור מופלא שסיפר הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א. יש בו כדי ללמדנו עד כמה צריך להיזהר מפני מריבות ומחלוקת וכיצד מתייחסים אליהם בשמיים.

המעשה התפרסם לפני יותר מחמישים שנה ועורר בזמנו התעוררות עצומה בנושא המחלוקת. מדובר על משפחה חשובה ומפורסמת בארץ. אבי המשפחה היה אישיות תורנית חשובה ביותר הרביץ תורה ברבים.

שיעוריו נודעו בשערים. הרב שהיה בעל מתק שפתיים משך אנשים רבים, שהיו משומעי לקחו. דבריו התקבלו על לב השומעים. כך היה במשך שנים רבות.

אולם לא לעולם חוסן. ביום מן הימים הרב התבקש לבית-עולמו כשהוא זקן ושבע ימים. בני המשפחה ישבו עליו 'שבעה'. הם הצטערו רבות על אובדן הצדיק, כשאינם יודעים כיצד למלא את החלל העצום שנותר.

לאחר ימי ה'שבעה', האחים פתחו את הצוואה שאביהם הותיר. הסתבר כי היה לאב רכוש לא מבוטל. הוא הותיר להם ממון רב ויקר ערך, מספר דירות, מטלטלים רבים וכסף רב.

במקום לשבת ולדון כיצד לחלק את הממון שאביהם הותיר, כל אחד מהאחים התחיל לטעון, כי 'לו משפט הבכורה'. מגיע לו לקבל את הדירה הגדולה ועליו לקבל יותר מאחיו האחרים, מכיוון שהוא עשה כך וכך למען אביהם וכיו"ב.

הרוחות התלהטו והצעקות נשמעו לכל עבר. במקום להגיע לעמק השווה, הם נפרדו כל אחד לדרכו בכעס גדול ונורא, **כאשר כל אחד מהאחים הכריז על חרם כללי של שאר אחיו.**

עם כל הצער שבדבר, המשפחה שהתחנכה על אדני התורה הקדושה ידעה, כי עליהם לפנות לדין תורה בבית-דין כדי שיפסקו להם כיצד לחלק את הרכוש שאביהם הותיר.

מועד הדין נקבע. כשהגיע היום המיוחל, כל אחד מהאחים הגיע בנפרד לבית-הדין. הדיינים התחילו לשמוע את האחים לפי סדר.

הדיין לא היה פשוט כלל. זעם, בכי, צער וצעקות היו באותו דיון כשלעיתים אחד האחים התפרץ לתוך דברי השני. המראה היה קשה מאוד.

עד לפני תקופה לא ארוכה היו בני-המשפחה מאוחדים ביניהם ועוזרים אחד לשני. והנה, עתה, בגלל ירושה שהותיר אביהם מצאו את עצמם שונאים את אחיהם - בשר מבשרם.

הדיינים שמעו את דברי האחים. לאחר דיון קצר ביניהם, הם אמרו לבני המשפחה, כי עליהם לשקול את הדברים שנאמרו. האחים היו צריכים להגיע להגיע לאחר עוד כמה ימים לבית-

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסטריא אטון זצ"ל	הרב יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקו דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
סלים בן פרחה ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	מרים בת שרה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לושי ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנצב"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
אביו"ב בן אסתר ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
נעימה בת גורג'ה ע"ה	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי זיזי בן קלרה ז"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ברכה בת מרדכי ע"ה
דוד יצחק בן פרחה ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
גורג'ה בת נעימה ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה
	אלון בן סעדה ז"ל